उक्तं च यतः।

सत्पात्रं मद्गती श्रद्धा देशे काले यथोचिते।
यद्दीयते विवेकज्ञैस्तदनन्ताय कल्पते ॥७६॥

तथा च प्रोक्तं कैश्चित्।

५ अतितृष्णा न कर्तव्या तृष्णां नैव परित्यजेत्।
अतितृष्णाभिभूतस्य शिखा भवति मस्तके ॥७७॥

कथा ॥३॥ ब्राह्मणी प्राह। कथमेतत्। ब्राह्मणः कथयति। अस्ति कस्मिं श्चिद्वनोद्देशे कश्चित् पुलिन्दः। स च पापर्द्धिं कर्तुं वनं प्रति प्रस्थितः। अथ तेन प्रसर्पता महानञ्जनपर्वतशिखराकारः क्रोडः समासादितः। १० तं दृष्ट्वा कर्णाकृष्टनिशितसायकेन समाहतः। तेनापि कोपाविष्टचेत सा बालेन्दुद्युतिदंष्ट्राग्रेण पाटितोदरः पुलिन्दो गतासुर्भूतले प्राप तत्। अथ लुब्धकं व्यापाद्य शूकरो ऽपि शरप्रहारमात्रवेदनया पञ्च त्वमुपागतः। एतस्मिन्नन्तरे कश्चिदासन्नमृत्युः शृगाल इतस्ततो निरा हारतया पीडितः परिभ्रमंस्तं प्रदेशमाजगाम। यावद्वराहपुलिन्दौ १५ पञ्चत्वमुपागतौ द्वावपि पश्यति। तावत् प्रहृष्टो व्यचिन्तयत्। भो अनुकूलो मे विधिः। तेनैतदचिन्तितं भोजनमुपस्थितं। अथवा सा धिदमुच्यते।

अकृते ऽप्युद्यमे पुंसामन्यजन्मकृतं फलं।
शुभाशुभं समभ्येति विधिना सन्नियोजितं ॥७८॥

२० तथा च। यस्मिन् देशे च काले च वयसा यादृशेन च।
कृतं शुभाशुभं कर्म तत् तथा तेन भुज्यते ॥७९॥

तदहं तथा भक्षयामि यथा बहून्यहानि मे प्राणयात्रा भविष्यतीति। तत् तावदेनं स्नायुपाशं धनुःकोटिगतं भक्षयामि। उक्तं च।

शनैः शनैश्च भोक्तव्यं स्वीयं वित्तमुपार्जितं।
२५ रसायनमिव प्राज्ञैर्हेलया न कदाचन ॥८०॥